

РЕШЕНИЕ

№ 20588

гр. София, 20.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7363** по описа за **2024** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, срещу решение № 2586 от 31.05.2024 г. по н.а.х.д. № 3228/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 110-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-44/14.02.2024 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на застрахователното дружество, на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т.2, вр. чл. 648, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 412, ал. 3 КЗ.

Касаторът излага твърдения за незаконосъобразност на решението поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи, че след като в АУАН не са изложени факти и обстоятелства за други предходни нарушения, незаконосъобразно с НП е наложена санкция за по-тежко деяние от първоначално установеното. Навежда доводи, че наложеното наказание не съответства на целите, посочени в чл. 12 ЗАНН и развива съображения за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП, евентуално – да бъде изменено НП, като бъде

наложена санкция в минимален размер по чл. 644, ал. 1, т. 1 КЗ.

Ответникът – заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуалния си представител и в писмени бележки оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съгласно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Въззивният съд е приел за установено, че надзорният орган е сезиран с жалба вх. № вх.№91-02-798/11.09.2023 г. от М. А. Ч., упълномощен представител на застраховател „HDI Sigora“, Република Турция, в която се възразява срещу забавеното произнасяне по предявена пред „Бул Инс“ АД регресна претенция на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Била извършена проверка чрез провеждане на кореспонденция между ЗД „БУЛ ИНС“ АД и КФН. В хода на проверката е установено, че на 26.09.2022 г. пред ЗД „БУЛ ИНС“ АД е предявена регресна претенция от М. А. Ч. – представител на HDI Sigorta на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/1210029931526. Предявена претенция била регистрирана на 11.09.2023 г. С писмо от 11.09.2023 г. ЗД „БУЛ ИНС“ АД е изискувало допълнителни доказателства, необходими за определяне основанието и размера на претенцията, като на 12.09.2023 г. и на 21.09.2023 г. изисканите доказателства били представени пред него.

С платежно нареждане от 27.09.2023 г., ЗД „БУЛ ИНС“ АД е изплатило размера на своето задължение по регресната претенция в общ размер на 5130,09 евро по банкова сметка на М. А. Ч..

Това мотивирало св.М. С. да състави срещу ЗД „БУЛ ИНС“ АД АУАН за нарушение на чл. 412, ал. 3 КЗ. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП № Р-10-44/14.02.2024 г., с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. При определяне на размера на санкцията АНО е отчетел, че нарушението, констатирано с АУАН, е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р- 10-915/14.12.2021 г. (влязло в сила на 12.12.2022 г.), с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложена имуществена санкция за извършен друг вид нарушение на КЗ.

За да постанови решението си, СРС е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя – свидетеля С., както и писмени доказателства, представени с НП, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН е съставен, съответно НП е издадено от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 ЗАНН, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и 57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. От материална страна съдът е приел за доказано вмененото нарушение по чл. 412, ал. 2 КЗ, както и че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. СРС е съобразил, че нарушението е повторно, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р- 10-915/14.12.2021 г. (влязло в сила на 12.12.2022 г.), с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложена имуществена санкция за извършен друг вид нарушение на КЗ и затова е счел, че законосъобразно е била ангажирана отговорността на застрахователя за извършено нарушение при условията на системност в неспазване на предвидените в КЗ срокове от застрахователя.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Срокът по чл. 412, ал. 2 КЗ е започнал да тече от 26.09.2022 година и съответно на това изтичащ на дата 10.11.2022 година. Неизискването на допълнителни доказателства в предвидения от закона 45 дневен срок, а едва на 11.09.2023 година представлява нарушение на нормата на чл. 412, ал. 2 КЗ и води до извод, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл. 412, ал. 2 от КЗ, като нарушението е осъществено чрез бездействие и то трае, докато бъде установено, респективно преустановено, като за съставомерността му не се изисква да са настъпили вреди. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че застрахователят- касатор необосновано не е поискал представянето на допълнителни доказателства.

Датата на извършване на нарушението е определена правилно като деня, следващ изтичането на 45-дневния срок по чл. 412, ал. 2 КЗ.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е наложил санкция в предвиден от закона размер на чл. 644, ал. 1, т.2 от КЗ в размер на 3000 лева. Санкционната норма на чл. 644 от КЗ. Отговорност за нарушения на нормативната уредба, постановява, че на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя /, се налага- глоба от 500 до 3000 лева - за физическо лице, имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец.

Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

Наложеното наказание не е явно несправедливо, защото е в рамките на закона и в законоустановения размер.

В случая издаденото НП съдържа конкретни мотиви за наличие на предходно издадено НП № Р- 10-915/14.12.2021 г. (влязло в сила на 12.12.2022 г.), с което на

касатора ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложено административно наказание имуществена санкция за извършен друг вид нарушение на КЗ, от което е изведен законосъобразен извод, че размерът на наказанието за процесното нарушение следва да се определи при условията на системност в неспазване на предвидените в КЗ срокове от застрахователя. Административнонаказващият орган е мотивирал също така и определянето на имуществената санкция в посочения размер от 3000 лв., съобразен с периода на забавата в изплащането на обезщетението с десет месеца и един ден закъснение.

Предвид изложеното, настоящият състав приема за неоснователни доводите на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения в проведеното административнонаказателно производство.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, защото на защитата интересите на увредените лица е поставена над интересите на застрахователя, а наред с това се засягат и интересите на друг застраховател, който е изплатил застрахователно обезщетение и е предявил регресна претенция. Неизискването на допълнителни доказателства в предвидения 45 дневен срок, а изискване на такива по-късно на дата 11.09.2023 година и то по предявена претенция, заведена пред застрахователя – на 26.09.2022 г., няма как да бъде подведено под нормата на маловажен случай. С оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция напълно споделя изводът на СРС за неприложимост на нормата на чл. 28 ЗАНН, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложените от него доводи в тази насока. Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 от КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове, и при спазване целта на закона, изведена в чл. 2 от КЗ. Нарушението по чл. 412, ал. 2 от КЗ е формално, на просто извършване, тъй като законодателят не е предвидил в състава му настъпването на вредни последици, което обуславя и ирелевантността на липсата на такива. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, в която посока е и утвърдилата се съдебна практика.

Съдът намира, че с процесното НП на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложено законосъобразно и явно справедливо с оглед постигане на целите на специалната превенция наказание, в предвидения от законодателя размер на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ, като размерът е над минимално установения и е съобразен срокът на закъснение за произнасяне по претенцията.

Поради съвпадение на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се остави в сила.

Относно разноските:

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния

представител на ответника по касация искане за присъждане на разноси, на същия се дължат разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2586 от 31.05.2024 г. по н.а.х.д. № 3228/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 110-ти състав.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: